

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

ד א ב טו טז יז יח יט כ כג כד כה כו כז כח כט ל

הנהגת הב"ה

(א) רבי ד"ה היתירה
וכי דהא היתירה היא
(ב) ר"ה ו' אלפיס כל
הכרכים (ג) תוס' ד"ה
מומר ופי' לפנות עמי
בין נסך:

שיטה מקובצת

[א] ר' יהודה בפי' כל שעה חמין נסך ישראל שעבר עליו הפסח אסור בדאורייתא ואפי' סמכין אהתיקו שימ' פשיטא לן דמתליפין בדאורייתא לא מקילין וכו': [ב] דאמר ר' חמון עבודת כוכבים שכל המורה (בה) כופר בכל התורה כולה ואפי' תרומה ולמד הוסיף תקיף עליה ויהי שיהיה רבי נ"א כפי' עליהו יהושפט וכו': [ג] שיהיה כבוד ישראל יהושפט עמו: [ד] ויסתוו לעלות למות ולמד הוסיף ויהי דאורייתא דכתיב ישוה נסך: [ה] דעדיין לא נאסר סתם יום: [ו] הא דיעבר עבר ואפי' דבשאר חילין אסור באשה: [ז] גבי השוכר את הפועל לעשות עמו בין נסך:

רבינו גרשום

עובדי עבירה ולמה קורא אותן עובדי עבירה שעוברין בלא ר"א יראה: הא עמי ר' יהודה הוא דאמר חמין אחר הפסח וכו' כבסנת פסחים ר"י יהודה סבר חמין לאו כתיב חד לפני זמנו משש שעות ולתפלה וחד בתוך זמנו וחד לאחר זמנו דאי הניח אותו ועבר עליו הפסח אסור: וכו' מקילין בדרבנן. גי' חמין אחר הפסח אבל שחיטה דאורייתא לא מקילין: ליבא מסייע' ליה הכל שוחטין כלומר לרבא מסייע' דאמר מומר אכיל נבילות לחיבתן בורק סבין ונתן לו ונתן לאכול משחיטתו: אלא פשיטא מומר לערלות. כלומר ישראל הוא אלא שאינו רוצה לטול: כיון דרש ביה. כלומר רגיל לאכול נבילות: סתם יום הוא. כלומר זהו סתם יום שלא פירש לנסך יום לע"י: ועוברין לא היה פסח לזבח יהושפט ולגבריה: ודלמא גבריה דאחאב הו' מעלו. כלומר והם שחטו ליהושפט וגבריה

מומר מיד מפני שהן מחליפין. פירוש מומר בהנאה למוכרו או להחליטו לפועלים עובדי כוכבים או לכלבים אבל לישראל אסור בהנאה דגורו על פתן של עובדי כוכבים יא"ג כדפירש ר"ת דבנצק איירי דמומר בהנאה והשתא א"ש דלא תקשי י"היכי סבריה דלחמי כרבי יהודה הא אית ליה צפ' כל שעה ופסחים דף כמ: דחמין של עובד כוכבים שעבר עליו הפסח אסור בהנאה אלא בנצק איירי ומחלפי הנצק של עובדי כוכבים שלשו אחר הפסח ומומר מיד דאלמר היינו שפירש לישא ומה שפירש בקונטרס שמרויחין ללדין מיהא שרי דאין מופס את דמיו דדוקא לדידיה אסור שזא לו ממנת חמין בפסח ונראה שמרויחין נמי לגבי דידיה למאי דס"ד השתא דהו' דאורייתא דמתליפין לא אסור אלא מדרבנן כמו שפירש בקונטרס בע"ז דפרק רבי ישמעאל (דף נ"ג:) גבי כי חרס הוא ודריש הוא למעוטי עגלה וכלאי הכרס שלש מדרס וקדש דמיהס מקודשת ופי' בקונטרס דדוקא בקדושי אשה אבל בשאר חילין אסור מדרבנן ונראה שפשוט לו לרש"י דאסור מדרבנן מטעם שפירש כאן דל"כ מנינו דמים לחמין בפסח ואין זה דיוקא דלפילו יהיו הדמים מותרין כשמכין מ"מ כיון דלפתלה אסור למוכרו לאו כר דמים הוא ומיהו נראה שיש לאסור מדרבנן דבגדרים פרק השותפין (דף מ"ז:) ואל"ט רמי נר חמס קונס פירוש הללו על פלוני מהו מחליפין מ"ש המקדש עגלה נר' מנרין וקדש דמיהס מקודשת ש"מ דחליפי אסורי הנאה מותרין ודמי דלמא לכתלה הוא דלא הא דיעבד עבד וי"א ומיהו אע"ג דבשאר חילין אסור בהנאה שרי משום פריה ורביה א"ג לא אסור אלא כגון פירות וכלים שהוא דבר הניכר ונראה שפירוש כיון דרמי פריק כרמי פריק צמח דע"ז (דף ס"ג.) גבי השוכר ו' נסך הפועל לעשות עמו (ו) י"ן נסך נסכו אסור מ"ט חילימא משום דין נסך אסור בהנאה סברו נמי אסור הכי עגלה וכלאי הכרס דלסקור בהנאה ותנן מדרס וקדש דמיהס מקודשת ומאי קשיא הא לכתלה אסור ליהנות וי"ל דמשמע ליה שכרו אסור גם לחתים כמו י"ן נסך עמנו ולהי פריך שפיר דלי אסור גם לחתים כמו י"ן נסך אמאי מקודשת כיון דגם היא אסורה ליהנות ונח' דחמין נריש כל שעה ופסחים דף כ"א:) דחמין נריש שעות דרבנן ומתן דרבנן דחוששין לקדושת מ"מ מקודשת גמורה לא היא דאם נא אחר וקדשה חוששין לקדושי שניהם: **שמתו** אחיו מחמת מ"מ. שנימונו כשהן גדולים ומתו דלי כשמיני דלמא משום דלא נבלע בהם הדם כדאמר במסכת שבת (דף ק"ה.) א"י אפילו כשמיני ובגון שהלילו בהן ולא שנבלע בהן דמן: **אלא** מו"ט איתו דבר. ולחיאונן דלי להכניס פשיטא דפסולה: **מומר** לעבודת כוכבים מותר אבוי' משחיטתו. תימה דנפרק בתל' דהוריות (דף י"ג.) פליגי בה כר' אחא ורבינא דמומר להכניס אי הו' דאחאב או מומר אבל עובד עבודת כוכבים לכו"י עלמא הו' דאחאב ונראה דהו' דאחאב אכל יהושפט וגבריה

מומר מיד. ואע"ג דלא היה כדי לפנות דודאי עבר עליה הפסח מומר לכשרים לחטול מהחמין מיד: **מפני שכן מחליפין**. בשל עובדי כוכבים דכיון דמאי לאכול היתירא דחמין של עובד כוכבים שעבר עליו הפסח מותר לא אכיל דידיה דחמין של ישראל שעבר עליו הפסח אסור. ואע"ג דהשתא נמי חילוק הוא לגביה דהא מהחמין מחמין שעבר עליו הפסח דלי לא לדידיה ליה לעובד כוכבים לא הוה יהיב ליה דידיה אפי"ה כל מה דמאי למעבד בהיתירא פורתא עבד ולדין מיהא שרי דאין לך חילוק הנאה מופס חילין חוץ מעבודת כוכבים והקדש וצדקה. וי"א שאף לעמנו מותר וטעמא הוא נידס דל"כ מנינו דמים לחמין בפסח ולשור הנסקל שאם ראה מוכרו לעובד כוכבים ותנן האוכל תרומת חמין בפסח פטור מן החשומין ומדמי ע"ה: (א) כרביס' יהודה. צפ' כל שעה ופסחים כ"ז: **אסור דאורייתא**. ואע"ג דאורייתא היא סמכין אהתיקו: **בדאורייתא לא מקילין**. כגון נבלה: **מי קפני שאני אומר חלופו**. דהו' משמע דלא פשיטא לן דחליפין ואין הוא דתליין לקולא משום דאסור דרבנן הוא: **מפני שכן מחליפין קפני דודאי מחליפין**. וא"כ אוקומין לה כר"ש כ"ש דמסייע ליה טפי לרצא דהשתא ומה דרבנן דקילא אסורא ידעינן כהו דהיאך דמשמח היתירא לא אכל אסורא דרבנן כ"ש נבלה דאורייתא: **לימא מסייע ליה**. לרצא מומר' לערלות. מעבט צמחה זו: לא הו' מומר לכל הקורה כולה. ושמיטת פרי: אי מומר לדבר אחר. למגוה אחתה דלא לשמיטה ולא ראייהו מומר לנבלות: **לאומו דבר**. לנבילות לחיבתן ואלטרין לאשמעינן דחליפין למגוה דחשד עלה כי מומינן ליה היתירא סמכין עליה: **כהיפירא דמי ליה**. וליכא למימר לא שניק היתירא ואכיל אסורא דהא (א) היתירא חשיב ליה: **אלא מומר**. דקתני לעבודת כוכבים ואלטרין לאשמעינן משום דלאמר מר חמורה עבודת כוכבים שכל באהוספר בה כמורה בכל חמורה כולה" ופי"ה סמכין עליה כרז ענן כו': אחאב וקיעמו חזינן כהו דעובדי עבודת כוכבים הו' ונבלה לא אשכחן כהו דפקרי ואיכא למימר דלמא דעבודת כוכבים מקף עלייהו ג' ויהושפט דדיק גמור היה: **מוצנח זבח**. שהיה סבור שאכלו עמו: **מיכל לא אכל**. יהושפט ופי"הו. עלות סולל רמות (ללחות) גלעד: **למעלה שאני**. דאין אכילה לפינוי אבל אדם דלרץ לאכילה עיקר הסתה דידיה בהנאה ושמה: **מאי שנא שפיה**. מירכוא הוא: **אכילה נמי**. בנימוחא: **ספס יינס הוא**. שלא ראייהו שנסכו לעבודת כוכבים דליתסר' דכתיב (דברים ל"ג) ישאו יין נסכים ואפילו השבת ליה מומר לכל חמורה כולה שרי דעדיין לא נאסר י"א: **ג' עובדי כוכבים דמ"ח** דבר דתלמידי שמאי והלל הוא: **לא הוה ספסין**. לא היה מספיק לצדו לשחוט לכו"ס: **שבעת אלפים** (ב) הכרכים אשר לא כרעו לבעל. באחאב כתיב: **גברי דאחאב** הממונים על ביתו ושוחטין לו וכיון דהו' צמית אחאב לא הו' ירכין ל

(א) תוס' רבי' דהא חמין (ב) ופי"ה משמה יין (ג) ופי"ה חמין (ד) ופי"ה חמין (ה) ופי"ה חמין (ו) ופי"ה חמין (ז) ופי"ה חמין (ח) ופי"ה חמין (ט) ופי"ה חמין (י) ופי"ה חמין (יא) ופי"ה חמין (יב) ופי"ה חמין (יג) ופי"ה חמין (יד) ופי"ה חמין (טו) ופי"ה חמין (טז) ופי"ה חמין (יז) ופי"ה חמין (יח) ופי"ה חמין (יט) ופי"ה חמין (כ) ופי"ה חמין (כא) ופי"ה חמין (כב) ופי"ה חמין (כג) ופי"ה חמין (כד) ופי"ה חמין (כה) ופי"ה חמין (כו) ופי"ה חמין (כז) ופי"ה חמין (כח) ופי"ה חמין (כט) ופי"ה חמין (ל)

תורה אור השלם

1. וי"ד לקץ שנים אל אחאב לשחרר ויחב לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסתור לעלות אל רמת גלעד: 2. כי יסירך אחזק ב אפיק או בקר או בחזק או בשמשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך: 3. ויאמר יי אל השבת לךך אל עבדי איוב בן כמורה ככרין אתה חם וישר ויזא אלהים וסר מרע ועצו מחייתו בתחנתו וחסיתו בו לבלעו תב: 4. והשארתי בישראל כל הכרכים אשר לא רבעו לבעל וכל הפה אשר לא נשק לו: מלכים א י"ח 5. משל מקושב על דבר שקר קל משרתיו רשעים: מלכים ב י"ב

גליון הש"ס

גמ' לא ס"ד רבתי מיהל כהש"ב וכו' חן למדין מן הלכות לא ולמד מדרי' של היקיים יהוה של נקיים מליחא כמנהגין דף ק' ועין מחמין מיקר דרין ח"ה ט"ז:

על עובדיה דהא עובדיה ממונה על ביתו ולדיק גמור היה: לא